

overordentlig Gavn og hindre et Fald af vor Krone, som er lagt i et roligere Leje ved Hjælp af Valutacentralen eller i alt Fald efter Valutacentralens Oprettelse — naar det stadig siges, at Valutacentralen har bevirket, at Kronen er kommet i et roligere Leje, er det muligt, at det er rigtigt, og jeg tror, at den har haft sin Indfyldelse, men der er ingen af os, der ved, om det er andet end *efter at*, eller om det er, *fordi* Valutacentralen er oprettet. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt at følge Valutakonferencens Udtalelser, vi maa have andre Foranstaltninger end Kursegaliseringsfond og Valutahandelsregulering. Samfundet maa paa anden Maade støtte Kronen, ellers vil disse isolerede Foranstaltninger intet kunne hjælpe.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

N. Neergaard: Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu er ændret. Jeg vilde have anbefalet det samme, hvis det var blevet uændret, Ændringerne gør altsaa ingen Forandring i vor Stilling. Det er mig ufatteligt, hvorledes man kan tænke sig at gennemføre et saadant Lovforslag imod to Partiers Stemmer, tilmed med et Flertal, som er saa skrøbeligt som det nuværende. Det er jo ogsaa i direkte Strid med, hvad et af de Partier, som vil gennemføre dette Lovforslag, i sin Tid har udtalt gennem det ærede Medlem Hr. Rode som Ordfører, nemlig at det vil være umuligt, praktisk umuligt, at gennemføre et saadant Lovforslag, naar blot et saa stort Parti som Venstre gaar derimod. Nu gaar ikke mindre end to Partier derimod. Jeg ved ikke, hvad det er, der har foranlediget denne Vending i Opfattelsen, hvorledes man kan mene, at det, der var umuligt at gennemføre mod eet Parti, nu skulde være muligt og tilraadeligt at gennemføre imod to Partier.

Det er umuligt i denne Forbindelse at tale om Valgdagens Afgørelse. Jeg har været inde paa det før. Det er for det første en ren Paastand, at samtlige de Vælgere, der af almindelige politiske Grunde har stemt paa de radikale og socialdemokratiske Lister, med det samme derved skulde have forskrevet sig til Importreguleringen. Man maa vel tværtimod antage, i hvert Fald for de radikale Vælgere Vedkommende, at de har følt sig ret beroliget med Hensyn til Importregulering, naar de havde deres Partis Ordførers Udtalelse for, at

den vilde ikke blive gennemført, saa længe Venstre var en Modstander deraf. Men bortset fra dette er det ogsaa urimeligt af andre Grunde. Her er saaledes ikke et Flertal af Vælgere for de to Partiers Politik, endsige for Importreguleringen. Selv om man for et Øjeblik vil antage, at samtlige de Stemmer, der er afgivet for de to Partier, er afgivet for Importreguleringen, ligger Forholdet saaledes, at der ved Valget blev afgivet 1282 937 gyldige Stemmer, men deraf har de Radikale og Socialdemokraterne tilsammen kun 636 425, altsaa under Halvdelen. Saa ogsaa fra denne Side set vil man ikke kunne paaberaabe sig Valgdagen som et Pres paa Rigsdagen til at gennemføre denne Foranstaltning. Dertil kommer, at endnu har, saa vidt mig bekendt, ikke en eneste samlet Erhvervsorganisation udtalt sig for Lovforslaget; derimod har nogle af vore vigtigste Erhvervsorganisationer allerede udtalt sig derimod. Landbrugets Hovedorganisation har udtalt sig kraftigt derimod, de forskellige Handelsorganisationer i København og Provinsen har ligeledes udtalt sig med stor Kraft derimod. Det er af et Interview kendt, at Industriraadets Formand har udtalt sig ugunstigt om Planen. Industriraadet og Industriens og Haandværkets øvrige Organisationer som saadanne har derimod ikke udtalt sig. Dermed er det altsaa givet, at en meget stor Del, en væsentlig Del af Erhvervslivet vil være imod denne Foranstaltning. Og der er ikke Spor af Sandsynlighed for, at noget af vore Hovederhverv som saadant vil være derfor. At enkelte industridrivende kan finde en personlig Interesse i at faa dette Lovforslag gennemført paa Grund af den kolossale Beskyttelse, det vil yde visse Industrier her i Landet, er noget andet, men Erhvervet, Industri- og Haandværks-erhvervet som saadant, har ikke udtalt sig derfor.

Jeg gentager, at hvad man kunde gøre under Krigen og maaske til Nød i den nærmeste Tid efter Krigens Afslutning, kan og bør man ikke gøre nu. De psykologiske Betingelser er ikke dertil. Det er ikke en Periode, hvor Foranstaltninger af denne Art er paa Mode i Europa, det er ikke som under Krigen, hvor man genfandt lignende Restriktionsbestemmelser overalt. Danmark vil komme til at staa ret isoleret dermed, det vil komme til at staa overfor, tror jeg, en kraftig europæisk Opinion, hvis vi gaar til en saadan Foranstaltning. Med Hensyn til dette er det oplysende at se det Svar, der er fremkommet fra Udenrigsministeriet paa Udvalgets Spørgsmaal om,